

Identifying the Ethical Strategies of Entrepreneurship Education in the Higher Education System

K. Sheikh Ahmadi*

Dept. of Higher Education Management, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Abstract

Background: Paying attention to ethical strategies in entrepreneurship education can be one of the important factors that provide the context for the development of entrepreneurial ethics, with the understanding of this importance, the present research was conducted with the aim of identifying ethical strategies of entrepreneurship education in the higher education system.

Method: The qualitative research method was content analysis type. The participants were experts and university professors. The purposeful theoretical sampling method was used with 13 people, the estimation of the desired sample size was done based on the theoretical saturation of the data. The research data collection tool was semi-structured interview. Validity and reliability of research data collection tools were confirmed, data analysis was done through open coding.

Results: The findings of the qualitative part showed that 45 indicators of ethical strategies of entrepreneurship education in five factors of ethics in management structure, ethics in team activities, redefinition of ethical values of entrepreneurship, amendment of laws and regulations, institutionalization of professional ethics was identified. The findings of the quantitative section also showed that the factor load of all identification indicators is confirmed.

Conclusion: Identifying the factors of ethical strategies in the direction of entrepreneurship education can be considered as a strategy in the direction of promoting entrepreneurial behaviors.

Keywords: *Ethical Strategies, Entrepreneurship Education, Higher Education System*

***Corresponding Author:** Sheikh Ahmadi K, Dept. of Higher Education Management, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran. Email: kazhalshikhahmadi@yahoo.com

How to cite: Sheikh Ahmadi K. Identifying the ethical strategies of entrepreneurship education in the higher education system. *Ethics in Science and Technology*, 2024; 19(3): 188-193.

Copyright © 2024 Authors. Published by Iranian Association for Ethics in Science and Technology. This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license. (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work is properly cited

شناسایی راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی

کژال شیخ احمدی *

گروه مدیریت آموزش عالی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۱۵، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۴)

چکیده

زمینه: توجه به راهبردهای اخلاقی در آموزش کارآفرینی می تواند از عوامل مهمی باشد که زمینه توسعه اخلاق کارآفرینی را فراهم می آورد، با درک این مهم پژوهش حاضر با هدف شناسایی راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی انجام شد.

روش: روش تحقیق پژوهش کیفی از نوع تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استقرایی بود. مشارکت کنندگان خبرگان و اساتید دانشگاهی بودند. روش نمونه گیری هدفمند از نوع نظری با ۱۳ نفر استفاده شد، برآورد حجم نمونه مورد نظر بر مبنای اشباع نظری داده ها انجام شد. ابزار گردآوری داده های پژوهش مصاحبه نیمه ساختار یافته بود. روایی و پایایی ابزارهای گردآوری داده های پژوهش مورد تایید قرار گرفت، تجزیه و تحلیل داده ها در از طریق کدگذاری باز انجام شد.

یافته ها: یافته های بخش کیفی نشان داد که ۴۵ شاخص راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در پنج عامل اخلاق مداری در ساختار مدیریت، اخلاق مداری در فعالیت های تیمی، بازتعریف ارزش های اخلاقی کارآفرینی، اصلاح قوانین و آیین نامه ها، نهادینه سازی اخلاق حرفه ای شناسایی شد، یافته های بخش کمی نیز نشان داد که بار عاملی تمامی شاخص های شناسایی مورد تایید قرار می گیرد.

نتیجه گیری: شناسایی عوامل راهبردهای اخلاقی در راستای آموزش کارآفرینی می تواند به عنوان یک راهبرد در راستای ارتقای رفتارهای کارآفرینانه مورد توجه قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: راهبردهای اخلاقی، آموزش کارآفرینی، نظام آموزش عالی.

سرآغاز

رشد سریع فعالیت های کارآفرینی و نقش چشمگیر دانش در اقتصاد نوین موجب پدید آمدن دگرگونی در دانشگاه ها در زمینه فرهنگ، سیاست، اقتصاد و به خصوص آموزش موثر در مورد کارآفرینی شده است (۷). در یک تعریف ساده، آموزش کارآفرینی فرآیندی نظام مند، آگاهانه و هدف گراست که طی آن افراد غیرکارآفرین ولی دارای توان بالقوه، به صورتی خلاق تربیت می گردند (۸). امروزه در اکثر دانشگاه های کشورهای پیشرفته آموزش و ترویج کارآفرینی جزو برنامه های مهم این دانشگاه ها قرار دارد (۹). بنابراین یک ضرورت است که ماموریت، اهداف، برنامه ها و فعالیت های دانشگاهی در موقعیت کنونی رویکردی کارآفرینانه داشته باشند (۱۰). در دهه اخیر به خاطر جهانی شدن و تبع آن رقابتی شدن فعالیت های دانشگاه ها و قوی تر شدن دانشگاه های خصوصی و کمرنگ شدن حمایت های مالی دولت ها از دانشگاه ها بخاطر تمرکز زدایی^۵، دانشگاه ها به سمتی در حرکت اند که بتوانند از نظر اقتصادی نیز فعالیت های خود را توجیه کرده و یا خود آنها بتوانند به عنوان بنگاه های اقتصادی نیز عمل نمایند (۱۱).

صاحب نظران اقتصادی کارآفرینی را به عنوان موتور توسعه اقتصادی قلمداد کرده اند، که با وجود ارزشمندی و پایان ناپذیری، بسیار ارزان و در اختیار همگان است (۱). برخی از کشورها به دلیل وجود نداشتن منابع مادی و طبیعی، به نیروی ابتکار و خلاقیت^۱ و به عبارتی کارآفرینی^۲ روآورده و طی چند دهه خود را در گروه کشورهای پیشرو قرار داده اند (۲). تجربه کشورهای مختلف نظیر هند، کره جنوبی، ژاپن، مالزی و... در زمینه آموزش و ترویج روحیه و فعالیت کارآفرینی موید این نظریه است که کارآفرینی قابل آموزش است و می توان روحیه کارآفرینی را از دوره کودکی و در همه سنین بین افراد جامعه تشویق و ترویج داد (۳). سازمان بین المللی کار گزارش می دهد که آموزش های کارآفرینی بر میزان رشد، اشتغال و سودآوری بنگاه های کوچک تأثیر جدی داشته است (۴). می توان گفت که آموزش کارآفرینی^۳ نه تنها بر آموزش دیدگان تأثیرگذار است، بلکه علاوه به طرق مختلف به رشد و پیشرفت فرهنگ کارآفرینی^۴ در جامعه اثرات مثبت برجا می گذارد (۵). در این راستا دانشگاه ها با تشخیص اهمیت موضوع کارآفرینی، راهکارهای متفاوتی در آموزش کارآفرینی به کار گرفته اند (۶).

به همین خاطر سعی دانشگاه‌ها بر این است که دانش و علم خود را تجاری و سرمایه‌ای نمایند (۱۲، ۱۳).

مطالعات نشان می‌دهد که اصول اخلاقی می‌تواند در توسعه کارآفرینی نقش موثری ایفا کند (۱۴، ۱۵، ۱۶). بی‌شک اخلاق^۶ به عنوان چارچوبی است که طی عبور از آن، کارآفرینی به خلق ارزش‌های مرتبط با نیازهای واقعی جامعه می‌پردازد و رشد و توسعه بلندمدت را به دنبال می‌آورد (۱۷).

اخلاق به مثابه ماهیت ذاتی انسان در همه فعالیت‌ها دخیل است (۱۸). اخلاق یک تلاش نظام‌مند در جهت ایجاد حساسیت در تجربیات اخلاقی (وجدانی) در سطح اجتماعی و فردی است، به صورتی که قوانینی که باید فرد را هدایت کند، ارزش‌هایی که شایسته تشویق هستند و خصوصیتی که لایق گسترش در زندگی هستند، تعیین شوند (۱۹).

اخلاق در حوزه کارآفرینی نیز مهم است. گرچه کارآفرینان و مدیران هر دو در رعایت موضوعات اخلاقی در بسیاری از حوزه‌ها توافق دارند، اما با این اوصاف، کارآفرینان به طور مرتب و مستمر بر رعایت رفتار اخلاقی تاکید بیشتری داشته‌اند. بنابراین اهمیت اخلاق در کارآفرینی نیز قابل توجه است (۲۰). کاربرد اخلاق در کارآفرینی، به عنوان بعدی مهم از توسعه، اهمیت فراوان دارد، کارآفرینان با ایجاد یک برنامه مدیریت اخلاق^۷ و توجه به کارآفرینی اخلاقی^۸ می‌توانند، اخلاقیات را در فرایند کارآفرینی مدیریت کنند، توجه به مولفه‌های اخلاقی در کارآفرینی کمک می‌کند تا بتوانند در شرایط آشفته، عملکرد اخلاقی و وجدانی خود را حفظ کنند (۲۱).

یکی از ویژگی‌های بارز دانشگاه‌های موفق امروزی برخورداری از ویژگی‌های کارآفرینی است که خلاء موجود در این زمینه در نظام آموزش عالی کشور محسوس و ملموس است. نظام آموزش عالی در حال حاضر با مشکلات عدیده‌ای همچون عدم اشتغال دانش‌آموختگان؛ مهاجرت افراد توانمند در قالب فرار مغزها؛ مهارت‌آموزی کم دانشجویان؛ بی‌انگیزه شدن دانشجویان؛ عدم توجه به کارآفرینی و ایجاد خلاقیت در دانشجو؛ افزایش کمی دانشجو به ویژه در دوره‌های تحصیلات تکمیلی بدون توجه به کیفیت؛ تعامل ضعیف بین صنعت و دانشگاه و جزیره‌ای عمل کردن مواجه می‌باشند، که می‌توان ریشه این مسائل را در پایین بودن میزان سرمایه‌گذاری و عدم توجه به ابعاد مختلف کارآفرینی، تمرکز بر آموختن دانش نظری به جای دانش علمی-کاربردی، عدم توجه به خلاقیت و توان ابتکاری یادگیرندگان جستجو کرد. این در حالی است که با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور، جوان بودن جمعیت، موضوع اشتغال‌پذیری و کارآفرینی و توسعه الگوی‌های کارآفرینی به عنوان یک چالش و مسئله برای نظام آموزش عالی همچنان مطرح می‌باشد. در کنار این مسئله یکی از چالش‌های کارآفرینی در نظام‌های آموزشی راعیت اصول اخلاقی که ضرورت

شناسایی راهبردهای موثر در این حوزه را دو چندان می‌کند، با توجه به آنچه که مطرح شد این پژوهش درصدد پاسخگویی به این سوال می‌باشد که راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی کدام‌ها هستند؟

روش

روش پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی می‌باشد و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها کیفی است. از روش تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استقرایی استفاده شد.

جامعه پژوهش شامل خبرگان و اساتید دانشگاهی است که در حوزه کارآفرینی آموزشی، تخصص آکادمیک، مطالعه تجربی، چاپ کتاب و مقاله داشته‌اند.

از جامعه مورد نظر با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند از نوع نظری ۱۳ نفر بعنوان نمونه تحقیق انتخاب شدند. برآورد حجم نمونه مورد نظر بر مبنای اشباع نظری داده‌ها انجام شد. بر این اساس مصاحبه با تعداد ۱۱ نفر به اشباع نظری رسید و برای اطمینان بیشتر دو مصاحبه دیگر انجام شد، ویژگی‌های جمعیت شناختی مشارکت‌کننده گان پژوهش نشان داد که مدرک تحصیلی آنها دکتری، از این تعداد ۷ نفر استادیار، ۴ نفر دانشیار و ۲ نفر مرتبه استاد داشتند، ۱۱ نفر از مشارکت‌کننده مرد و ۲ نفر زن بودند.

ابزار گردآوری داده‌ها مصاحبه نیمه ساختار یافته بود. در نتیجه کدگذاری و حذف داده‌های تکراری و تلخیص نهایی داده، قالب مضامین نهایی راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی ارایه شد.

برای بررسی روایی پژوهش در وهله اول از روش مثلث‌سازی بهره گرفته شد، در این راستا از طریق گردآوری شواهد از منابع مختلف شامل تئوری‌های گوناگون، منابع اطلاعاتی متنوع و صاحب نظران روایی مورد بررسی و تایید قرار گرفت، در ادامه نتایج تحلیل به ۲ نفر از مشارکت‌ارایه شد و فرایند رسیدن به کدها، مقوله‌های فرعی و اصلی برای آنها تشریح گردید، همچنین از تکنیک زاویه بندی کریستینسن هم برای ارزیابی اعتبار و کیفیت یافته‌ها استفاده شد. در این خصوص سعی شد با درگیری مداوم و مستمر ذهنی با داده‌ها، وسعت اطلاعات و عمق دادن اطلاعات امکان پذیر شود. واحد اصلی تحلیل برای کد گذاری باز مفاهیم بودند.

به منظور تحلیل داده‌های به دست آمده از طریق کدگذاری باز استفاده شد.

یافته‌ها

در جدول شماره (۱) فهرست ۴۵ شاخص، راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی تدوین شده است.

جدول ۱: عامل و شاخص های راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی

عامل ها	شاخص ها	عامل	شاخص ها
اخلاق مداری در فعالیت های تیمی	تقویت فعالیت های گروهی	انطباق پذیری در رفتار سازمانی دانشگاه	تعیین الزامات اخلاق مدیریتی
	انعطاف پذیری در فرهنگ حاکم بر دانشگاه		توسعه اخلاق کسب و کار در نظام آموزش عالی
	توسعه فرهنگ کار تیمی		توسعه مدیریت اخلاق مدار و عدالت محور
	احترام متقابل در تعاملات بین فردی		استفاده از مدیران با روحیه کارآفرینی
	برگزاری رویدادهای کارآفرینانه		بهره گیری از مدیران با سابقه سیاست گذاری اجرایی
	ایجاد گفتمان کارآفرینی		جذب نیروی انسانی با ویژگی اخلاقی
	گفتمان اخلاقی		کاهش بروکراسی اداری
	فراهم سازی فرصت تعامل اساتید با شبکه های کارآفرینی		تاسیس دفاتر انتقال فناوری
	تصمیم گیری مشارکتی		ایجاد مراکز شتاب دهنده و تسهیل دهنده
	احترام به اختلاف سلیق		تشکیل زیست بوم کارآفرینی دانشگاهی
اصلاح قوانین و آیین نامه ها	وضع و اصلاح قوانین با محوریت اخلاق مداری	توسعه اصل بهبود مستمر	حمایت مدیران از برنامه های رشد حرفه ای اعضای دانشگاهی
	انعطاف پذیری در قوانین		مسئولیت پذیری مدیران در قبال رشد ارزش های اخلاقی
	تدوین سند اخلاق کارآفرینی	توجه به نقش زنان در کارآفرینی	توسعه اصل بهبود مستمر
	تغییر مأموریت های دانشگاه		ارتقای کیفی فعالیت های آموزشی
	اضافه شدن معیار اخلاق مداری در فعالیت های کسب و کار، ارزیابی ها و رتبه بندی های دانشگاهی		توجه به نقش زنان در کارآفرینی
	تسهیل فرایندها و رفع موانع قانونی		آگاهی اساتید نسبت به وظایف و مسئولیت های خود
	تشکیل نظام پیشنهادات		شناسایی صلاحیت ها و مهارت های جدید
	سیاست گذاری با رویکرد اخلاقی در حوزه آموزش کارآفرینی		اهمیت دادن به ارزش های انسانی
	تاسیس مرکز مشاوره شغلی		توسعه شوق به خدمت
	تعریف و تزیق ارزش های اخلاقی کارآفرینی به محیط آموزشی		تبعیت از قوانین و مقررات
اخلاق کارآفرینی	ارائه جهان بینی مشترک با رویکرد اخلاقی مداری در کسب و کار	پرهیز از کم کاری و کارشکنی در انجام وظایف	تعریف هنجارهای رفتاری در راستای کارآفرینی
	تعریف هنجارهای رفتاری در راستای کارآفرینی		توسعه الگوهای کارآفرینی
	توسعه الگوهای کارآفرینی		تسهیم دانش مبتنی بر اعتماد
	تسهیم دانش مبتنی بر اعتماد		

بحث

تجزیه و تحلیل یافته های پژوهش نشان داد که پنج عامل به ترتیب اخلاق مداری در ساختار مدیریت، اخلاق مداری در فعالیت های تیمی، بازتعریف ارزش های اخلاقی کارآفرینی، اصلاح قوانین و آیین نامه ها، نهادینه سازی اخلاق حرفه ای به عنوان راهبردهای اخلاقی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی شناسایی شد. در مطالعه ای به این نتیجه رسیدند که عوامل آموزشی، سازمانی، فردی، فرهنگی، اجتماعی و رفتاری از عوامل مؤثر برای توسعه اخلاق حرفه ای^{۱۴} در امر آموزش کارآفرینی هستند (۲۲). در مطالعه ای مشخص شد که کارآفرینی دانشجویان تحت تأثیر یادگیری تیمی^{۱۵}، ویژگی های علمی و اخلاقی اساتید می باشد (۲۳). در مطالعه دیگر مشخص شد که افزایش روحیه تیم پذیری در دانشجویان و یادگیری مسئله محوری در کارآفرینی دانشجویان نقش مؤثری دارد (۲۴)، در مطالعه دیگر تمرکز بر ساختار سازمانی منعطف و پویا در محیط های آموزشی تأکید شد، که امکان انجام فعالیت های نوآورانه و کارآفرینانه در محیط های آموزشی با ساختار منعطف و پویا بیشتر می شود (۲۵)، در پژوهشی دیگر گزارش شد که راهکار دانشگاه برای کارآفرین شدن، تحول در ساختارهای مدیریتی و

رهبری دانشگاه به همراه انعطاف پذیری در ساختار و رعایت اصول اخلاقی در رویه های کاری و آموزشی است (۲۶)، در پژوهشی دیگر گزارش شد که توسعه کارآفرینی در دانشگاه ها نیازمند، رهبری کارآفرینانه با تعهد وسیع به نوآوری، نهادینه کردن استقلال داخلی، حمایت گسترده از کارکنان به منظور توسعه ارتباطات داخلی و خارجی، انعطاف پذیری در برنامه ها و اهداف خرد و کلان، فراهم آوردن فرصت های وسیع برای ایجاد ساختار ماتریسی و افزایش توجه به دارائی های نامشهود سازمان است (۲۷). این نتایج همسو با یافته های پژوهش حاضر می باشد.

توسعه رفتارهای اخلاقی در فعالیت های تیمی و باز تعریف ارزش های کارآفرینی در قالب تقویت فعالیت های گروهی و توسعه فرهنگ کار تیمی، زمینه انعطاف پذیری در فرهنگ حاکم بر دانشگاه را فراهم می آورد و در این بستر با تعریف و تزیق ارزش های اخلاقی مرتبط با کارآفرینی به محیط آموزشی و تعریف هنجارهای رفتاری در راستای کارآفرینی، به ارائه یک جهان بینی مشترک با رویکرد اخلاقی به کارآفرینانه می پردازد، که از این طریق می تواند در توسعه آموزش کارآفرینی در دانشگاه نقش مؤثری داشته باشد. همچنین می توان بیان

کارآفرینی، ترویج نگرش مثبت به کار و زندگی، توسعه فرهنگ کسب و کار در جامعه دانشگاهی، توسعه شبکه‌های ارتباطی میان کسب و کارها، توسعه کار تیمی، بازتعریف ارزش‌های اخلاقی، توسعه مهارت‌های کارآفرینی در اعضای هیات علمی و نهادینه سازی اخلاق حرفه ای و... میسر می‌گردد.

ملاحظه های اخلاقی

به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی آزمودنی ها کد داشتند و محرمانه ماندن اطلاعات و اصل راز داری رعایت شد. همچنین موضوعات اخلاقی همچون؛ سرقت ادبی، رضایت آگاهانه؛ انتشار چندانگانه و ... در پژوهش حاضر مورد توجه قرار گرفته اند.

سپاسگزاری

گروه پژوهش بر خود لازم می داند که از اساتید، دانشجویان و تمام کسانی که در انجام این پژوهش همکاری داشته اند، سپاسگزاری نماید.

واژه نامه

1. Creativity	خلاقیت
2. Entrepreneurship	کارآفرینی
3. Entrepreneurship education	آموزش کارآفرینی
4. Entrepreneurial culture	فرهنگ کارآفرینی
5. Decentralization	تمرکز زدایی
6. Ethics	اخلاق
7. Ethics management	مدیریت اخلاق
8. Ethical entrepreneurship	کارآفرینی اخلاقی
9. Ethics in team activities	اخلاق مداری در فعالیت های تیمی
10. Redefining moral values in entrepreneurship education	بازتعریف ارزش های اخلاقی در آموزش کارآفرینی
11. Ethics in the structure of university management	اخلاق مداری در ساختار مدیریت دانشگاه
12. Amendment of laws and regulations	اصلاح قوانین و آیین نامه ها
13. Institutionalization of professional ethics	نهادینه سازی اخلاق حرفه ای
14. Professional ethics	اخلاق حرفه ای
15. Team learning	یادگیری تیمی

References

1. Bandera C, Collins R, Passerini K. Risky business: Experiential learning, information and communications technology, and risk-taking attitudes in entrepreneurship education. The International Journal of Management Education, 2018; 16(2): 224-238. doi.org/10.1016/j.ijme.2018.02.006
2. Rsani M. investigating the relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial mindset of students with the mediating role of entrepreneurship orientation and educational characteristics (case study of students of Payam Noor University, Neishabour), [Master's Thesis], Payam Noor University, Razavi Khorasan Province, 2020.(In Persian).

3. Klapper RG, Fayolle A. A transformational learning framework for sustainable entrepreneurship education: The power of Paulo Freire's educational model, *The International Journal of Management Education*, 2022;21(1): 421-433. doi.org/10.1016/j.ijme.2022.100729
4. Mahendra A M, Dajtmika E T, Hermawan A. The effect of entrepreneurship education on entrepreneurial intention mediated by motivation and attitude among management students, state university of Malang, Indonesia. *Int. Educ. Stud*, 2017; 10 (9): 54-64. DOI: [10.5539/ies.v10n9p61](https://doi.org/10.5539/ies.v10n9p61)
5. Lindberg E, Bohman H, Hult P. Methods to enhance students' entrepreneurial mindset: a Swedish example. *Eur. Journal of Training Dev*, 2017; 41 (5): 450-466. DOI: [10.1108/EJTD-10-2016-0078](https://doi.org/10.1108/EJTD-10-2016-0078)
6. Khabazaradeh Rezaei S. investigating the role of entrepreneurship educational programs on the entrepreneurial intention of students with regard to the moderating role of the business environment. [Master's thesis] Payam Noor University, Tehran Province, 2020. (In Persian).
7. Baladdi A. the relationship between the quality of educational programs and the entrepreneurship and creativity of educational sciences students of Islamic Azad University of Shiraz. [Master's thesis] Islamic Azad University, Maroodasht Branch, 2016. (In Persian).
8. Pihie ZAL, Asuimiran S, Bagheri A. Entrepreneurial leadership practices and school innovativeness. *South African Journal of Education*, 2014; 34(1): 1-11. DOI: [10.15700/201412120955](https://doi.org/10.15700/201412120955)
9. Musoke G G, Badru M. Educational entrepreneurship (ee): delineating and highlighting its domain, importance and feasibility in uganda's context. *Journal of Education and Learning*, 2018; 12(1): 126-136. DOI: [10.11591/edulearn.v12i1.6919](https://doi.org/10.11591/edulearn.v12i1.6919)
10. Ojaghi S. evaluating the quality of entrepreneurship education services based on the SERVQUAL model and presenting an analytical model of entrepreneurship education problems. [Master's Thesis] Razi University of Kermanshah, 2015. (In Persian).
11. Soltanzadeh V. Designing educational entrepreneurship pattern in state universities of the country. [PhD thesis] Boali Sina University, Hamedan, 2020. (In Persian).
12. Katerina K, Jana Š. Factors affecting entry into entrepreneurship for University Students. *European Research Studies*, 2019; 22(4):398-416. DOI: [10.35808/ersj/1517](https://doi.org/10.35808/ersj/1517)
13. Calvo N, Rodeiro-Pazos D, Rodríguez-Gulías M J, Fernández-López S. What knowledge management approach do entrepreneurial universities need? *Information Systems*, 2019;85: 21-29. DOI: [10.1016/j.is.2019.06.002](https://doi.org/10.1016/j.is.2019.06.002)
14. Mohammadi M, Azma F, Bayani A S, Shojaee S. designing a model of organizational entrepreneurship intuition at the national bank of iran with ethical considerations. *Ethics in Science and Technology*, 2022; 17 (3) :139-146. (In Persian).
15. Moharamzadeh M, Fatahi H. Relationship between work ethics and organizational entrepreneurship. *Ethics in Science and Technology*, 2018; 13 (3) :116-122.(In Persian).
16. Riter L. Entrepreneurial Educators: A Narrative Study Examining Professional Transition Experiences of Educators Who Have Experimented with the Launching of an Educational Activity [PhD thesis] Northeastern University, 2020.
17. Ebrahimi N, Mehrabiyan A, Dideh khani H. Analysis of the relationship between entrepreneurial supply chain management and organizational performance with regard to the role of ethics. *Ethics in Science and Technology*, 2022; 17 (2) :161-169. (In Persian).
18. Rodriguez J V, Juricic Z. Perceptions and attitudes of community pharmacists toward professional ethics and ethical dilemmas in the workplace. *Research in Social and Administrative Pharmacy*, 2018;14(5): 441-450. doi.org/10.1016/j.sapharm.2017.05.010
19. Caswell S V, Gould T E. Individual moral philosophies and ethical-decision making of undergraduate athletic training education students and educators, *J Arhl Train*. 2008; 43(3): 205-214. doi: [10.4085/1062-6050-43.2.205](https://doi.org/10.4085/1062-6050-43.2.205)
20. Harris J D, Sapienza H J, Bowie N E. Ethics and entrepreneurship. *Journal of business venturing*, 2009; 24(5): 407-418. doi.org/10.1016/j.jbusvent.2009.06.001
21. Zohdi M, Heidarzadeh K, Khonesiyavash M. Identifying the factors affecting ethical entrepreneurship intention. *Ethics in Science and Technology*.2022; 17 (3) :115-121. (In Persian).
22. Habibi S R, Mohammad Davoudi A H, Mohammad Khani K. Identification of educational entrepreneurship development factors in higher education. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 2020; 3(2):81-92. (In Persian).
23. Jansen S, Van de Zande T, Brinkkemper S, Stam E, Varma, V. How education, stimulation, and incubation encourage student entrepreneurship: Observations from MIT, IIIT, and Utrecht University, *The International Journal of Management Education*, 2015; 13(2): 170-181. doi.org/10.1016/j.ijme.2015.03.001
24. Oganisjana K, Laizans T. Opportunity-oriented problem-based learning for enhancing entrepreneurship of university students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 2015; 21: 135-141. doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.11.416
25. Azizan NAA. Educational entrepreneurship: The relationship between organizational structure and innovation. *Entrepreneurship and Innovation Management Journal*, 2018;42(1):19-23.
26. Nurmi P, Paasio K. Entrepreneurship in finnish universities. *Education + Training*, 2007; 49(1): 56-65. DOI: [10.1108/00400910710729884](https://doi.org/10.1108/00400910710729884)
27. Levine M V. The False Promise of the entrepreneurial university: selling academic commercialism as an engine of economic development in Milwaukee. Working Paper in University of Wisconsin-Milwaukee, 2009